

kterézto vnitřní vidění daleko nadmíru příjemnější, sladší a dokonalejší jest nad vidění zevnitřní. Neb čím lepší, znamenitější, krásnější a dokonalejší jest duše než tělo, tím lepší, příjemnější a rozkošnější jest vidění duše než těla, protože žádný sobě vymyslet nemůže, jak velikou radost a potěšení na duši i na těle tehdy cítila, když na tu vnitřní i zevnitřní krásu toho anjela patřila. Pomysli, jaké radosti a potěšení bys nabyt, kdyby jen nejnižší anjel tobě se zjevil, čím více pak Rodička boží radosti a potěšení nabyla, když se jí jeden z těch nejpřednějších a nejvyšších anjelů v takové slávě ukázal.

Jak nejdřív tehdy svatý archanjel Gabriel do komůrky vešel, hlubokou poklonu nejsvětější Panně, která tehdy na zemi klečela, učinil a tak hlubokou, ponížnou a přívětivou reverencí před ní učinil, který podobnou nikdy žádný služebník před svým králem učiniti nemohl. A tak nakloněný, majíce ruce křížem na prsech složené a oči k zemi skloněné, s velikou uctivostí tato slova k ní promluvil: Zdrávas, milostiplná, Pán Bůh s tebou, ty jsi požehnaná mezi ženami. A když ta slova vypověděl, zůstal tak nakloněný, očekávaje, co mu nejsvětější Panna za odpověď dá. Ale Maria toho pozdravení tak se ulekla, že nevěděla, ani co mysliti, ani co odpověděti má. Nikdy až do té hodiny slyšáno nebylo, aby který anjel byl některého člověka pozdravil, neb pozdravit někoho jest se před ním ponížovat. Poněvadž pak anjelé podle svého přirození daleko vznešenější, dokonalejší a vyšší jsou než lidé, protož také nikdy žádný anjel před člověkem se neponížoval, ani jej kdy pozdravil. Než pohleď, Maria, kterak nyní ten anjel před tebou velice se ponížuje a přívětivě i laskavě tebe pozdravuje. Ulekla se též velmi Maria, když jí anjel nazval milostiplnou, nebo netoliko nikdy předtím který anjel člověka tak nazval, nýbrž žádný člověk na světě nebyl, který by takového titule hoden byl, poněvadž žádný tak hojně milostí boží obdařený nebyl jako Maria. Potřetí, ještě více se ulekla, když Gabriel řekl: Pán Bůh s tebou. Neb dobře tomu rozuměla, že ta slova netoliko znamenají, že Bůh při ní jest svou milostí aneb v jejím srdci, jako při všech jiných pobožných lidech bývá, nýbrž že osobně v životě jejím chce při ní býti a z ní tělo lidské na sebe vzíti. Naposledy, tak velmi nad tím se ulekla, když anjel jí nazval požehnanou mezi ženami, neb tomu také rozuměla, že skrze to netoliko všechny ženy převezší, ale také že skrze ni všechny ženy požehnané budou.

To jest to svaté Anjelské pozdravení, které všickni lidé u veliké vážnosti míti mají a je začastý s největší pobožností opakovati. Neb ačkolivěk ta slova krátká a zevnitřním způsobem sprostná se zdají býti, však nadpřirozenou a nestíhlou moc v sobě zavírají, poněvadž ne lidským rozumem, ale samou moudrostí Trojice nejsvětější jsou vynalezená a archanjelovi do jeho ust od samého Boha vložena. Protož v ustech božích napřed tak oslazené a tak mocné učiněné byly, že ta malá modlitba po Modlitbě Páně největší síly a moci jest; což z toho, co jednou Rodička boží k svaté Mechtildě mluvila, se poznati může.

Neb kd
beská, kdy
liti může,
boží a zlat
toto pozdr
zdraviti m
zdravuje, v
tím slovíčk
tak mě utv
slovem Ma
osvítit, že
Těmi slovy
tak oboha
s tebou př
ve mně pů
spojila. Jak
stíhnouti n
ření s velik
na nebi, ta

Z toho
Anjelské p
slušné jest
ností vyslo
vená od a
viděla, že
světější Tr
pak v ten
tehdy tolik
každému z
Kempensl

Jistá pra
o sobě sly
protož se
tomu ti, kt
poníženos
mají, ne B
liv archanj
byla, však
Lukáš tak
to bylo po